

בלמ"ס

ערעור (מעצרים) 33/11

בבית הדין הצבאי לערעורים

בפני:

אל"ם אבי לוי - שופט

בעניין:

טור' ד.פ. - המערער (ע"י ב"כ, סרן אבי פינרסקי)

נגד

התובע הצבאי הראשי - המשיב (ע"י ב"כ, סרן נילי זיו; סגן גלעד פרץ)

ערעור על החלטה של בית הדין הצבאי המחוזי במחוז שיפוטי מטכ"ל שניתנה בתיק מט/425/11 (סא"ל כרמל ווהבי – שופט) בתאריך 7/4/2011. הערעור התקבל חלקית.

ה ח ל ט ה

כללי

זוהי החלטה בערעור ההגנה על החלטת כבוד השופט סא"ל כרמל ווהבי מיום 7/4/2011 שבמסגרתה הורה על החזקתו של המערער טור' ד.פ. בתנאי "מעצר בית" בכפוף להפקדת סכום במזומן של 750 ש"ח, חתימה על התחייבות בסך 3000 ש"ח והצגת ערבות בסכום דומה. כמו כן הורה השופט קמא על איסור יציאתו של המערער מהארץ עד תום ההליכים המשפטיים.

נגד המערער הוגש כתב אישום אשר ייחס לו היעדרות בת 160 ימים משירות צבאי, היעדרות אשר הסתיימה במעצרו. בינתיים שוחרר המערער משירות צבאי, זאת מאחר שמבדיקת התביעה עלה שרשויות הגיוס לא פעלו על פי הוראת סעיף 12 לחוק שירות ביטחון ולא דאגו לקבוע למערער פרופיל רפואי תוך 30 ימים הקבועים בסעיף האמור ואף לא התקבלה הארכה כדין לתקופה זו.

החלטת השופט קמא

השופט המלומד קמא שמע את טיעוני הצדדים והגיע לכלל דעה, כי בעניינו של המערער מתקיימת עילה, שעניינה חשש להימלטות מאימת הדין לאור העובדה שההיעדרות הסתיימה במעצר ולנוכח עברו המכביד של המערער הכולל עונש מאסר על תנאי שהוא בן הפעלה. בית-הדין קמא ציין, כי למרות שהמערער נדון בעבר לפני בית-דין בגין עבירה דומה מיד לאחר סיום ריצוי עונש כליאה אשר הוטל עליו הוא יצא להיעדרויות נוספות. השופט קמא המלומד, ציין כי לטעמו בעניינו של המערער מתקיימת גם עילת מעצר ייחודית לצבא, וכי אין לומר על עילה זו שהיא התאינה למרות שהמערער שוחרר משירות. השופט קבע, כי העילה האמורה צריך שתתפרש במובן של פגיעה כללית בצבא ולא דווקא במשמעת הצבא.

ערעור ההגנה

הסנגור המלומד, עו"ד אבי פינרסקי, ערער על החלטת הערכאה הראשונה כאשר בפיו טענה עיקרית ולפיה אין הצדקה להטיל מגבלה חמורה בדמות "מעצר בית מלא" על המערער. הסנגור המלומד ציין, כי אין הוא כופר בכך, שקיימת בעניינו של המערער עילה שעניינה חשש להימלטות מאימת הדין. עם זאת ציין הסנגור המלומד, כי גם עילה זו מתקהה מאוד, מאחר שהמערער שוחרר משירות בשל אי עמידת הרשויות בחובתן לפי סעיף 12 [לחוק שירות ביטחון](#). הסנגור המלומד ציין, כי הוא מגיע לכלל מסקנה זו לנוכח העונש, לו צפוי המערער אם יורשע בדין, שהוא חמור הרבה פחות מזה הצפוי לעריקים אחרים בשירות סדיר, העומדים לדין לפני בית-הדין. לפי טענת הסנגור, העונשים המקובלים בכגון דא הם עונשי הארכת מאסר על תנאי, עונשים כספיים וכל כיוצא באלה ולא עונשי מאסר לריצוי בפועל. הסנגור המלומד הוסיף וטען, כי אין מתקיימת בעניינו של המערער עילת מסוכנות, שכן הפוקד טרם קרא את המערער לבדיקות או לשירות מחדש ולפיכך האמור בעניין תאורטי אשר אין צורך להלום אותו בעילת מעצר. הוסיף הסנגור המלומד וציין, כי עילת הפגיעה במשמעת הצבא מתקהה מאוד עם שחרורו של המערער משירות שכן אל מול הפרת החוק מצידו של המערער עומדת הפרת חוק מצידה של הרשות. עוד ציין הסנגור, כי הלכתו של בית-דין זה מחייבת שימוש מצומצם בעילה

הצבאית הייחודית ולפיכך לא היה נכון להשתית את תנאי שחרורו של המערער על דרישות העילה האמורה.

מכאן, עבר הסנגור המלומד לבחון את חלופות המעצר האפשריות וטען, כי מקום שבו העילה היחידה העומדת על הפרק היא החשש להימלטות מאימת הדין אין מקום להיזקק לתנאים מגבילים ויש להסתפק בתנאים הנועדים להבטיח התייצבות, כגון הפקדה כספית, ערבות צד שלישי וחובת התייצבות בתחנת המשטרה.

עמדת התביעה

התובעת המלומדת, סרן זיו, עתרה לדחיית הערעור. התובעת טענה, כי החלטת הערכאה הראשונה בדין יסודה והיא עולה בקנה אחד עם הלכותיו של בית-דין זה. לטענתה, אין בעניינו של המערער רק חשש להימלטות מאימת הדין אלא גם מסוכנות צבאית על רקע האפשרות הסבירה, שהמערער ייקרא על ידי הפוקד לבדיקות ולשירות ויימנע מלציית לכך.

דיון והכרעה

מצאתי לנכון **לקבל באורח חלקי את ערעור ההגנה.**

אין ספק, שעילת החשש מהימלטות מאימת הדין מתקיימת **במלוא עוזה** במקרה זה. המערער לימד על עצמו פעם אחר פעם שאין הוא רוחש כבוד לרשויות ונעדר משירות שוב ושוב גם חרף עונש מותנה אשר הוטל עליו על ידי בית-הדין. קיים, אפוא, **חשש ממשי שהוא לא יתייצב אף לדיוני בית-הדין**. אינני מקבל את גישתו של הסנגור, שלפיה, מקום בו מושתתת החלטה רק על עילה זו, אין בית-הדין מוסמך לעשות שימוש בחלופת מעצר כגון "מעצר בית". עניין זה נתון לשיקול דעתה של הערכאה הדיונית ולעולם יהא עליה לנקוט את אמצעי הגבלת החירות המזערי העשוי ליתן מענה נאות לאותו חשש.

עם זאת, סבורני כי, אכן, בשלב הנוכחי עדין מתקיימת בעניינו של המערער גם **עילת המסוכנות הצבאית**. הפוקד עדיין לא גילה דעתו אם בכוונתו לקרוא למערער לשירות אם לאו. מובן, כי עליו לגבש את דעתו בהקדם האפשרי ובכך להסיר את העננה הרובצת מעל עניינו של המערער בעניין זה. **התובעת מתבקשת לפנות אל מפקד מיטב על מנת שתוך שבועיים ימים מהיום יקבל החלטה אם הוא מעוניין לבחון את קריאתו של המערער לגיוס אם לאו ובהתאם, לקרוא לו לבדיקות על מנת לוודא את כשירותו לשירות.**

בנסיבות שנוצרו, מצאתי לנכון, כאמור, **לקבל חלקית את ערעור ההגנה ולצמצם את מידת הפגיעה בחירותו של המערער על מנת לאפשר לו לנהל אורח חיים מתקבל על הדעת כאזרח מחד גיסא ומאידך גיסא, לאפשר לרשויות לפקח ולוודא שהוא איננו נמלט מאימת הדין ואיננו נמלט מחובתו להתייצב לבדיקות ולשירות אם חובה כזו תוטל עליו.**

סוף דבר

בנסיבות אלו מצאתי לנכון לקבוע תנאים כדלקמן לשחרורו של המערער:

א. חלף "מעצר הבית המלא" אשר הוטל על המערער בערכאה הראשונה אני מורה כי למשך 30 ימים יהא על המערער לשהות בביתו בין השעות 00:00-22:00.

ב. יהא על המערער להתייצב אחת לשבוע במשטרת ישראל - תחנת אשדוד.

ג. שאר תנאי השחרור שנקבעו בערכאה הראשונה יותרו על כנם.

מובהר בזאת כי אם יוחלט על ידי הפוקד שלא לקרוא את המערער לשירות צבאי או אם יקרא ולא יתייצב יוכל כל אחד מהצדדים לבקש לעיין מחדש בהחלטה זו בפני השופט הערכאה הראשונה.

ניתנה והודעה היום, י"ג בניסן התשע"א, 17 באפריל 2011, בפומבי ובמעמד הצדדים.

אבי לוי 54678313

אבי לוי 54678313-33/11

אבי לוי, אל"ם
שופט בית הדין הצבאי
ל ע ר ע ו ר י ם

חתימת המגיה: _____ העתק _____ נאמן _____ למקור
סגן _____ ניר _____ גולני
תאריך: _____ ק' _____ בית _____ הדין
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)